

gribe ind overfor en saadan privat Institution, selv om den Virksomhed, den driver, knytter mange Mennesker med dyb Interesse til sig, og forlange at faa dens Papirer lagt paa Bordet, naar der intet er, der tyder paa, at der er Uregelmæssigheder i Driftsregnskabet eller i de Dispositioner, der er truffet. Ministeriet har, som man jo ogsaa vil vide paa de paa-gældende Steder, været villigt til at optræde mæglende, og Ministeriet vil til enhver Tid i Forstaaelse af, at det her drejer sig om store dyrebare Interesser, være villigt til med de Midler, Ministeriet sidder inde med, at støtte ethvert Forsøg paa at bringe den Krise, vi nu har, ud af Verden.

Saadan som Forholdet i det hele taget ligger oplyst, kan det efter min Mening ikke dreje sig om nogen som helst Uregelmæssighed hverken med Hensyn til Skolernes Regnskabsførelse eller med Hensyn til de af Skolerne foretagne Dispositioner. Men hvad det drejer sig om i denne Strid, og hvad det udelukkende bør dreje sig om, er det Spørgsmaal, om Skolernes Administration er forsvarlig, om der med Hensyn til Skolernes Drift vises en forsvarlig Økonomi, og her har Forældreforeningen særlig peget paa 3 Punkter: Lærerlønningerne, Stipendierne og Udgifterne til Centraladministrationen. Jeg ved ikke, om nogen egentlig mener, at Lærerlønningerne er for høje, men der kan jo forhandles derom, der kan forhandles, om de Stipendier, som gives, er for rigelige, og der kan ogsaa forhandles om Udgifterne til Centraladministrationen. Vil man danne sig en Mening herom, maa man sammenligne med andre private Skoler og Statsskoler, eller man kunde tænke sig, at man konstruerede en Normalskole og opgjorde, hvad Lærerlønninger og Husleje, kort sagt, alle Udgifterne ved en saadan Skoles Drift beløb sig til. Jeg har for- søgt at gøre dette, og skønt jeg jo ikke har haft med Driften af Skoler i København at gøre, kender jeg dog noget til Skole- drift paa andre Omraader. Jeg er da kommet til det Resultat, at hvis man havde en Normalskole med fyldte Klasser og med de Lønninger, som de forenede Skoler har, kom man maaske noget ned under, hvad de forenede Skoler nu koster, men ikke saa meget, at det bliver afgørende. Se, det er det, jeg synes, Striden maa dreje sig om, hvorvidt Skolernes Økonomi er forsvarlig. — Jeg gentager altsaa, at hvis de forenede Skolers Styrelse anmoder Ministeriet om at udmelde en Kreds af

Mænd til at foretage en kritisk Revision, er Ministeriet villigt dertil, men saa vælger Ministeriet frit.

Der er af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) spurgt, om der vilde blive givet Statstilskud til disse Skoler. Ogsaa derpaa vil jeg gerne svare, men forinden vil jeg gøre en almindelig Bemærkning om de højere Almenskoleers Stilling her i Hovedstaden, naar Talen er om Statstilskud. Jeg har hørt den Formening udtalt, at Staten var pligtig til at oprette Skoler, der kunde tilfredsstille det Behov, der viser sig fra Forældrenes Side med Hensyn til at faa deres Børn i en højere Almenskole. Man henviser til, at der omkring i vort Land er Købstæder, der har saadanne Statsskoler og altsaa har en stor Fordel. Denne Betragtning kan jeg imidlertid slet ikke dele. Der kunde maaske være Tale om, hvis man opgjorde Sagen talmæssigt, at oprette endnu en Statsskole i København foruden den, der er; men hvis man tænker sig, vi oprettede f. Eks. 10 Statsskoler, vilde det jo betyde, at Staten gav de mange Mennesker, der bor i Hovedstaden og dens Forstæder, en aldeles privilegeret Stilling med Hensyn til at faa deres Børn underviste i den højere Almenskole. Det vilde betyde, at Staten søgte at rekrutere Embedsstanden fra København med Forstæder. Man maa ogsaa, naar Talen er om Statsskolerne ude i vore Provinsbyer, huske paa, at en Mængde af de skolesøgende Børn er fra Landet, og at Forældrene maa holde dem i Pension borte fra Hjemmet. Der paalægges sandelig ogsaa disse Forældre store Udgifter, naar Talen er om at faa Del i den højere Almenskoles Undervisning. Men vi har jo udenfor København private Gymnasier, private højere Almenskoler ligesom her i København, og jeg kan forstaa, at det Spørgsmaal kan rejses, om der ikke var Anledning til at tage et tilsvarende Hensyn til de private Gymnasier i København, som man tager til dem paa Landet. Jeg vil svare det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, at jeg skal være villig til i Finansudvalget at fortsætte en Forhandling om dette Spørgsmaal.

Jeg vil slutte disse Bemærkninger med at udtale Ønsket om, at disse for Skolernes Virksomhed skadelige Bevægelser, der er oppe i Øjeblikket, maa lægge sig, og at Skolerne maa komme ind under rolige Arbejdsforhold. Jeg gør opmærksom paa, at jeg i denne Fremstilling slet ikke har berørt Spørgsmaalet om det heldige eller